

Ayrılık

– kendinol · 29 Ağustos 2013

Mahzun çok ötelerden,
Dertli kavalın damarlarında sızılayan,
Terennümlerdi ayrılık...

Dudaklarda,
Bir tek ölümün duyabildiği,

Notalarını gözyaşıyla çalan..
İncesinden soluksuz toprak avazı..
İftarını acı ölüme susamış...

Ölüm ise çoksesli bir sanat,
Düştüğü canlar mızrabında..
Boram boram ağıt,
Ayrılık tellerine tutunan..
Güneşi ellerinden üşüten..

Bir 'vefa' ki aşıkları kıskandıran,
Ölümün sevgilisi ayrılık..
Bir yarışki acıda kazananı belirsiz,
Bir ötesi bir berisi ayrılık..

Vefakar babaları yollarda yakalayan..
Yar gamzesin kem gözlere ayan,
Seherin ayazında,ana kucagından,
Yok hükmünde,vefasız ayrılık...

Sevdalıdan yadigar mendile,
Kokuşmuş yad nefesler işleyen..
Aşkın bekaretini için için kanatan,
Yari hayale bürüyen,kahpe ayrılık...

Terlemiş yanaklarda,
Nasır tutmuş kokulu avuçlarda,
Temmuz ateşinde gül harında,

Bir bardak suda,el ayrılık...

Zamanı yelesinden tutup yere çalan,
Can bilmez yar bilmez gönül bilmez,
Ne söylesende ne etsende dinlemez,
Felege asi,zalim ayrılık...

Enlemleri boylamlara katıştıran,
Yönlerin körebe oyunlarında yenildiği,
Yaraların merhemlere küstüğü,
Cana can nefeslerde, hasret ayrılık...

Arzın adımlarda tükendiği,
Rüzgarın ekmeğe fiske fiske acı kattığı,
Şiirlerin elem elem tüttüğü,
Arıya bal kovan,yalan ayrılık...

Bağ ağacında emekler eskiten,
Ayaz gecelerde iliksiz ceket ıslayan,
Efkâr deminde ılığa yaslanan,
Başiboş köhne,viran ayrılık...

Türküleri dudaklarda yarım bırakan,
Yalınızın (ı) sını bağrında avutup,
Düşürüp dillerde yalnız koyan,
Harf düşesi,yerle bir olası ayrılık...

Ezelden kalam eyledi kalem,
Yasak meyvelere düşünce isyan...
Kendine yabancı kendinden bir haber insan,
Şah damarından gurbet,zulüm ayrılık...

Ne geceye çarşaf ne güne gelinlik,
Ne denize mavi ne topraga yeşil,
Ne kınaya kırmızı ne ata beyaz,
Her nazara zer işler,körolası ayrılık..

Gidiş ayrılık,
Dönüş ayrılık,

Variş ayrılık...

Dedesinden toruna vasiyet,
Adı gurbet olan,bir türkü ayrılık...

09.02.2012 ___Muharrem Küçük
kendinol